

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਜੇ ਅੱਗੇ.

ਮੇਤੀ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, - ਜਵਾਬ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 573-ਡੀ. 1966 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰ. 199-ਡੀ।

ਸਤੰਬਰ 20, 1960

ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1957 ਦਾ LXIV)-Ss. 59 ਅਤੇ 92-ਦਿੱਲੀ! ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ (ਕੰਟਰੋਲ ਐਂਡ ਅਪੀਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ (1959) ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ-ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ-ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਨਗਰ ਨਿਗਮ-ਕੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ .

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ (ਕੰਟਰੋਲ ਐਂਡ ਅਪੀਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮੁੱਚਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ- (ਏ) ਮਤਾ ਨੰਬਰ 363, ਮਿਤੀ 10 ਜੂਨ, 1965, ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ 1), ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 1958 ਤੋਂ 1965 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਆਡੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ 10 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 974 (ਅੰਕੜਾ II) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤਿਅੰਤ 3 ਫਰਵਰੀ, 1965, 1964 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 717-ਡੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 974, ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ;

(ਬੀ) ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ (ਅੰਕੜਾ III) ਦੀ ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 363, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ

(1967) 2

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ, ਮਾਲਾ ਫਿਡ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਵਰਤੋਂ;

(c) ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 271, ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1965, (ਅੰਕੜਾ IV), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪਣਾ। -ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਵਿਤਕਰਿਆਂ, ਭੈੜੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਅਭਿਆਸ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਚਾ;

(d) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ V) ਦਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 1129, ਮਿਤੀ 17 ਜਨਵਰੀ, 1965, ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ, ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਹਟਾਉਣਾ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ;

(e) 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਦੀ ਮੁਲਤਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 798 ਦਾ ਮਤਾ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ VI), ਅਤਿ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ, ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਵਰਤੋਂ ਵਜੋਂ;

(f) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਸਾਲ 1965-66 ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਜਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰਕ ਦੇ;

(g) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 31 ਅਗਸਤ, 1961 ਤੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਪੈ) ਸਕੇਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ। ਪੇ ਕਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਤਾ ਨੰ. 204, ਮਿਤੀ 7 ਜੂਨ, 1963 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ VII) ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ;

(h) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 10 ਦਸੰਬਰ 1964 ਤੋਂ 28 ਜੂਨ, 1965 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਮਿਤੀ 28 ਜੂਨ, 1965 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ VIII), ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 29 ਜੂਨ, 1965 ਤੋਂ 19 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਇਪਗਨਡ ਮਤਾ ਮੁਅੱਤਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ;

(1) ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਐਚ. ਹਾਰਡੀ, ਡੀ.ਡੀ. ਚਾਵਲਾ, ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਸ਼ੇ ਦਿਆਲ, ਐਸ.ਐਨ. ਐਂਡਲੇ, ਅਤੇ ਐਸ.1 ਭਾਟੀਆ, ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.)

ਨਿਰਣਾ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਮੇਤੀ ਰਾਮ, ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਿੱਲੀ (ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੁਝ ਸਾਬਕਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਮੇਅਰ, ਕੁਝ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ 7 ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਕਈ ਪੱਤਰਕਾਰ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਪਾਦਕ ਹਨ, ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਐਨਕਲੇਜ਼ਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਸਲਾਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ 'ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਾਈਮਜ਼', 'ਇੰਡੀਅਨ ਨਿਊਜ਼ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ' ਅਤੇ 'ਤੇਜ' ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ "ਤੇਜ" ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚੌਧਰੀ ਬਾਰੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 25)। ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਆਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਜੇ ਭੂਮਿਕਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਵਜੋਂ ਨਿਭਾਈ, ਉਹ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਮਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ Ch ਦਾ "ਅਨੁਕੂਲ ਬੁਰਾਈ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

12 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ। 1955. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1957 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਜਨਰਲ

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ., ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

1962 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ, ਚੌ. ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੌਂਸਲਰ ਜਾਂ ਐਲਡਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਏ। ਚੌਧਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਲਕੀਅਤਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। 10 ਦਸੰਬਰ, 1934 ਨੂੰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ (ਅੰਕੜਾ II) ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ। ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਨਿਗਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ 11 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 29 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 717-ਡੀ ਆਫ਼ 1964 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 3 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਅਨੁਸਾਰ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਲਦੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ, ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਪੈਰਾ 29 ਤੋਂ 34 ਤੱਕ))। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 28 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਨ. ਟੰਡਨ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿਆਦ

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਗਰੇਵਰ, I)

10 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ 1964 29 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 9 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ III) ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਮਿਤੀ 5 ਜੁਲਾਈ, 1965, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 5 ਜੁਲਾਈ, 1965, ਆਦਿ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਦਰੇਗਾ ਮਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਲਸੀ ਨਾਥ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਨਿਗਮ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਗਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਗਮ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 19 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 271 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ (ਅੰਕੜਾ IV)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 271, ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਿੰਨ ਮਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ

(1) ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਨੰ. 363. ਮਿਤੀ 10 ਜੂਨ, 1965 (ਅੰਕੜਾ I)।

(2) ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਨੰ. 1129. ਮਿਤੀ 17 ਜਨਵਰੀ, 1965 (ਅੰਕੜਾ V)।

(3) ਮਤਾ ਨੰ: 798. ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ)

ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 83 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (g) ਅਤੇ (h) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 5 (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ) ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ, ਕਈ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(1967) 2

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌ. ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੈੱਟਅੱਪ) ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੌ. ਇਸ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 26 ਅਤੇ 30 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਨ. ਟੰਡਨ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਅਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ 19 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਕਦਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ 19 ਜੁਲਾਈ 1965 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੁੱਲ 77 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 74 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਅਤੇ ਹਮਾਇਤ ਹਾਸਲ ਸੀ। ਬਹੁਤੇ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨੂਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਆਰਮਡ ਅਤੇ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 476 ਅਤੇ 479 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਸੀਰੇਨ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਹੈ

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ,)

ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗਾਂ ਹਨ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਜੋ ਝੂਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕੱਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਦਿੱਲੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਅਤੇ ਐਲਡਰਮੈਨਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਇਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਮੇਅਰ ਚੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 35)। ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਕੁਝ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਦਿੱਲੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮੇਟੀ, ਆਦਿ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਚੁਣ ਸਕਦੀ ਜੋ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਕੰਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 44 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ, ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ:

"(a) ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ;

(e) ਕਮਿਸ਼ਨਰ;

(1967) 2

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਚੰਦਾਂ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੌਂਸਲਰ ਅਤੇ ਐਲਡਰਮੈਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨਗੇ। ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 49) ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 54 ਤੋਂ 59, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ, ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਗੇ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਮਤਾ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਜਾਂ ਦਿੱਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਜੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਹ ਵੀ ਕਰੇਗਾ- (ਏ) ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਏਗਾ"

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: (ਬੀ) ਸਾਰੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੀਫ਼ ਆਡੀਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਭੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ;

ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਰਿਟਰਨ, ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਮੰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.)

ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਅਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਾਲਣਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਗਮ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਧਿਆਇ VI ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311(2) ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਧਾਰਾ 98 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਡੀ) ਅਤੇ (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ (ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1959, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) "ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ "ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ" ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"(ਬੀ) ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ v ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ;

(ਸੀ) ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ' ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ;

ਇਹ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਮੁਅੱਤਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ) i ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੈਰਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ a, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ

(1967) 2

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਸੈਕਸ਼ਨ 89 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 6 ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 7 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ-8 ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਇਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ (i) ਅਤੇ (ii) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਰਗੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ, ਕੰਪਾਇਲਸਰੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ। ਅਪੀਲ ਏਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਅਤੇ ind ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲੈਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਨਿਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਖੋਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਵੀ - ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਉਸਨੇ ਆਰ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਅੰਤਰਿਮ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਤਹਿਤ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।". ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋਹਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1964 ਐਸ.ਸੀ. 787

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 2

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 59 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 59 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਰਾਦਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਭੰਡਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 59 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਬਹੁਤ ਚੌੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਜੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਸੀ. ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ ਕਿ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 5 ਬਣਾ ਕੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਦੂਜੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਗਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਗੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਚੈਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਰੀਫ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇਹ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤਾਕਤ। ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ-)

ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੀਰਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1922. ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਮਤੇ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਮੁਅੱਤਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਸੀ: (1) ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ (2) ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸੈਕਟਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 71 ਅਧੀਨ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 71 ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੇ ਮਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਮਤਾ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਪੰਨਾ 365 'ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਕਵੇਂ ਹਨ:-

"ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਲੱਭਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ 90 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੋਕਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 16, ਯੂ.ਪੀ. ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 362.

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 2

'ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਅਤੇ 90 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਡਬੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ."

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਲਾਈਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਵਿਚ ਇਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੁਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸਰਮਾ (4)। ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸੀ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਜ਼ਦਰਗਡਕਰ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।) ਅਤੇ (2) ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁਤਾਬਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ

39

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ-)

ਇੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤੱਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(1) ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਉਸ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।) ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਰਗੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(2) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਬਣਾਓ।

(3) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੀਰਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 59 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

40

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ

(1967) 2

ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 16 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 59 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਹਿਤਾਬੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁਅੱਤਲੀ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(4) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ! ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉੱਤੇ ਸਮੁੱਚਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਰਗੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਥਾਰਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(5) ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਸੀ- ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੂਲ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਾ, ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1965, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਅਤੇ

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਮਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 9 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ, ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜੇਕਰ ਨਿਗਮ ਦਾ ਮਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇਗਾ।

41

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ-)

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, 17 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਦਾ ਮਤਾ (ਅਨੈਕਸਚਰ V) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਅੱਗੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1964-65 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬਜਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਾਲ 1965-66 ਦੇ ਬਜਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖ਼ਾਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਲਈ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ"।

ਮਤਾ, ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ VI) ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਇਹ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1964-65 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬਜਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਾਲ 1965-66 ਦੇ ਬਜਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖ਼ਾਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਮਤਾ, ਮਿਤੀ 10 ਜੂਨ, 1965 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ I), ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ:

"ਇਹ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 205(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਆਡੀਟਰ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1958 ਤੋਂ 1964 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 79 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਿਤੀ 10 ਜੂਨ, 1965 ਦਾ ਮਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ. ਇਹਨਾਂ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 1 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 70 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 9 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪੋਸਟ ਨਹੀਂ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਅਹੁਦਾ 1964-65 ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ। ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਬਜਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਵਿੱਚ

42

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 2

1965-66 ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਜਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਲਈ ਇਕ ਵਿਭਾਗ ਬਣਾਇਆ। ਕਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 79 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਆਡਿਟ ਨਿਗਮ ਦੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। 17 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਅਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 82 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਤੇ ਵੈਧ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ 15 ਫਰਵਰੀ 1965 ਦਾ ਮਤਾ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 14 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੇਰਸ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਮੁਨਾਸਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੇਸ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ (ਸੁਰਿੰਦਰ ਨਾਥ ਉੱਤਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 17 ਜਨਵਰੀ, 1965, 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

(5) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1965) 2 ਪੰ. 449 (F.B.)=A.IR. 1965 ਪੰਜਾਬ 386 (F.B.)

43

ਮੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ-)

ਅਤੇ 10 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਆਰ. ਬੇਰੀ ਬਨਾਮ ਕਮਾਂਡਰ ਓ.ਪੀ. 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਰਮਾ (6), ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਟੀ. ਕੇਜੀ ਬਨਾਮ ਯੂ ਜੋਰਮਨਿਕ ਸਿਏਮ (7) ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਸ: ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (8) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਮੇਤ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਨੇ ਖੁਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ.

(6) 1964 P.L.R 1227.

(7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਐਸ.ਸੀ. 276. (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਐਸ.ਸੀ. 72.

43

ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ-)

ਅਤੇ 10 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਆਰ. ਬੇਰੀ ਬਨਾਮ ਕਮਾਂਡਰ ਓ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ (6), ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੇ ਕਿ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਪ ਪਰ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਟੀ. ਕੇਜੀ ਬਨਾਮ ਯੂ ਜੇਰਮਨਿਕ ਸਿਏਮ (7) ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਰੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਸੀ।

ਸ: ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (8) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਮੇਤ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇਕਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ., ਨੇ ਖੁਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ-

ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) 1964 P.L.R 1227.

(7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਐਸ.ਸੀ. 276. (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਐਸ.ਸੀ. 72.

44

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 2

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ 19 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੰ: 271, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ, ਮਿਤੀ 7 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਜਾਂ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਉਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਧਾਰਾ 476 ਅਤੇ 479 ਏ. ਸੀ.ਆਰ. ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1966 ਦਾ ਸੀ. ਆਰ. ਮਿਸ. ਨੰ. 199-ਡੀ), ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ. ਕਾਲੀ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1035।

23 ਸਤੰਬਰ 1966 ਈ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-ਆਰਟੀਕਲ 226-ਅਧੀਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਪੰਜਾਬ ਰੀਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਆਫ ਜਾਗੀਰਜ਼ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXXIX)-S.2(3) ਅਤੇ 4 "ਮਿਲਟਰੀ ਲੰਗੀਰ"-ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ - ਕੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੁਕਵੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।